

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **M. Ž.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2018, č. j.
054225/2018/KUSK/OSA/HRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.

9. 2018, č. j. 054225/2018/KUSK/OSA/HRO (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl žalobcovu odvolání proti rozhodnutí M. ú. S. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 3. 2018, č. j. OD/3927/2018 Če (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím zamítl žalobcovy námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů, kterých žalobce dosáhl ke dni X.
2. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni X celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu se zákonem. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Po věcné ani procesní stránce neshledal žalovaný žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost prvostupňového rozhodnutí.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal se všemi odvolacími důvody. V odvolání namítl nezpůsobilost záznamů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z rozhodnutí K. ú. M. k., na které žalobce odkázal, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou správní praxí. Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti k. ú. v Č. r. existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
4. Žalobce dále namítl, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvůli správního orgánu. Žalobce souhlasil s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, u kterého nelze vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva.
5. Konkrétně žalobce namítl, že v pokutovém bloku nepostačuje uvést údaje „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, neboť z toho není zřejmé, zda tato povinnost byla porušena za jízdy, řidičem či spolujezdcem. Z pokutového bloku musí být zřejmé kdo přestupek spáchal, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, což je rozhodující pro určení, zda má být přestupek řešen podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále rovněž jen „zákon o silničním provozu“), nebo podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), respektive zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Rovněž

by v pokutovém bloku měla být uvedena identifikace přestupce s uvedením rodného čísla a data narození s dostatečným určením totožnosti, právní kvalifikace přestupku, doba a místo jeho spáchání, forma zavinění, výše uložené sankce, identifikační údaje oprávněné osoby vydávající rozhodnutí a podpis účastníka prokazující jeho souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Tyto vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dnů X, X, X a X.

6. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek N. s. s. (dále rovněž jen „NSS“) ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
7. Žalobce rovněž namítl, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení zásad dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zásadou rovnosti účastníků stanovenou § 2 odst. 1 a § 7 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný totiž rozhodl ve věci rychle, a tudíž nemohl odvolání žalobce a prvostupňovému rozhodnutí věnovat dostatečnou pozornost a péči jako v případech jiných řízení.
8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení. Žalovaný se nejprve obecně vyjádřil k řízení o námitkách, které proběhlo a jehož výsledek žalobce u soudu napadá. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 9 As 96/2008-44; rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71). Proto si správní orgán I. stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán přezkoumal podklady pro zápis bodů, s námitkami se řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V dané věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona o silničním provozu se všemi zákonem předepsanými náležitostmi. Je nesporné, že podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu je zákonným podkladem pro zápis bodů pouze a jedině oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení (rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20).
9. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013-37, ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Dále uvedl, že žalobce měl dostatek času domáhat se toho, aby byl nezákonný akt nahrazen jiným. Pokud zůstal nečinný, způsobil si nepříznivý důsledek svým vědomým chováním.
10. K námitce nezpůsobilosti podkladů žalovaný uvedl, že nebyla dostatečně konkrétně uplatněna ve správním řízení. Žalovaný se pokutovými bloky zabýval i přes obecné odvolací důvody. Uzavřel, že obsahovaly podpis žalobce, kterým s projednanými přestupky souhlasil. Podepsaný pokutový blok je podle žalovaného dokladem o tom, že daný přestupek byl ústně nesporně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn a

nestačila pouze domluva a obviněný z přestupku byl ochoten pokutu zaplatit. Všechny sporné pokutové bloky jsou podepsány žalobcem i oprávněnou osobou.

11. Stran námitky porušení § 7 odst. 1 správního řádu z důvodu rychlého zamítnutí odvolání žalobce žalovaný uvedl, že jednotlivá rozhodnutí o odvolání jsou vydávána podle možností pracovníků žalovaného a podle množství přidělené práce. Proto pokud jeden pracovník vydává rozhodnutí rychleji než jiný, nejedná se o porušení zásady rovnosti. Tvzení žalobce měl žalovaný za nepodložená a nijak neprokázaná. Skutečnost, že žalovaný rozhodl o odvolání rychle, svědčí naopak ve prospěch žalobce, neboť bylo ve věci rozhodnuto v přiměřené lhůtě a žalobce proto mohl dále uplatňovat svá práva.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
13. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námítky, neshledal.
14. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalovaný vyslovil s tímto postupem výslovný souhlas, zatímco žalobce se k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřil, a soud má tedy za to, že i žalobce souhlas udělil.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

15. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně doručil žalobci dne 19. 2. 2018 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni X a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
16. Dne 20. 2. 2018 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů, a to proti veškerým záznamům v registru řidičů. Námitky odůvodnil tím, že navrhuje doplnění dokazování o způsobilé podklady, tj. rozhodnutí, kterými měl být žalobce uznán vinným z příslušných přestupků.
17. Součástí spisu jsou oznámení o uložení pokut: oznámení ze dne X (vč. pokutového bloku), oznámení ze dne X (vč. pokutového bloku), oznámení ze dne X (vč. příkazového bloku) a oznámení ze dne X (vč. příkazového bloku).
18. Podle pokutového bloku č. X ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ je uvedeno: „X v X hod v S., ul. C. řídil X a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nevlastní lékařské potvrzení § 6/1A/z.č.361/2000Sb.“. Oprávněná osoba je identifikována služebním číslem (X) a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
19. Podle pokutového bloku č. X ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c 1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku

„Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ je uvedeno: „Dne X v X hodin N. k. Č. § 6(1a) z. č. 361/2000 Sb. Řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení. RZ: X“. Oprávněná osoba je identifikována služebním číslem (X) a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.

20. Podle příkazového bloku č. X ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125/c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání“ je uvedeno: „Dne X v X hod ulice T. u s. S. Řidič OA RZ: X během jízdy nepřipoután a nevlastní lék. potvrzení, čímž porušil ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Forma zavinění „nedbalost“. Oprávněná osoba je identifikována jménem, příjmením, služebním číslem (P. H., X) a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ příkazového bloku k výše uvedenému datu.
21. Podle příkazového bloku č. X ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1k/ zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání“ je uvedeno: „Dne X – X hod, ulice C., S., u h., řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení, porušení ust § 6/1a, z. č. 361/2000 Sb., RZ: X“. Forma zavinění „nedbalost“. Oprávněná osoba je identifikována jménem, příjmením, služebním číslem (L. H., X) a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ příkazového bloku k výše uvedenému datu.
22. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za spáchané přestupky. Provedené záznamy o dosažení 12 bodů ke dni X potvrdil. V odůvodnění se zabýval jednotlivými bloky a uzavřel, že důkazy, které nashromáždil a uvedl v odůvodnění, jednoznačně vyvrátily námitky žalobce. Žalobce vždy na místě souhlasil s porušením povinností uložených zákonem o silničním provozu, což dokládá i způsob vyřízení. Po celkovém zhodnocení důkazů dospěl správní orgán k závěru, že existují způsobilé podklady k provedení záznamů, žalobce si byl svého jednání pokaždé vědom, což stvrdil svými podpisy na pokutových blocích. Uzavřel, že je nepochybné, že žalobce dosáhl ke dni X dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Posouzení žalobních bodů

23. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
24. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
25. Jak vyplývá z konstantní judikatury NSS, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná.

V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

26. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť s jeho zjištěním souhlasil svým podpisem pokutového (příkazového) bloku (srov. § 84 odst. 1 zákona o přestupcích a § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové (příkazové) bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda mají všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
27. Náležitosti pokutového bloku byly do 30. 6. 2017 stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 3 tohoto ustanovení platilo, že nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 platilo, že oprávněná osoba vyznačí na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
28. S účinností od 1. 7. 2017 upravuje náležitosti příkazového bloku § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle tohoto ustanovení se v příkazovém bloku uvede jméno a příjmení obviněného, datum narození obviněného, adresa místa trvalého pobytu obviněného, podpis obviněného, popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, výše uložené pokuty, označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání příkazového bloku, poučení, že podpisem obviněného se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
29. Na pokutový (příkazový) blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení, respektive v příkazním řízení na místě, nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V této zkrácené formě přestupkového řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým (příkazovým) blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného M. f. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

Nedostatky pokutového (příkazového) bloku nemusí vždy zakládat jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů v evidenční kartě řidiče (srov. rozsudek M. s. v P. ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58).

30. Klíčovou součástí pokutového (příkazového) bloku je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k zápisu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti NSS v naposled zmíněném rozhodnutí uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou vyšší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený k. s., by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe N. s. právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
31. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od p. o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od p. vyžádal pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury NSS (rozsudky uvedené v bodě 26th odůvodnění tohoto rozsudku). Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu K. ú. M. k., který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.
32. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, neboť z nich není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové (příkazové) bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, N. s. s. se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce.“*

Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ (shodně srov. též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Veškeré výše uvedené závěry judikatury jsou přitom podle zdejšího soudu aplikovatelné rovněž ve vztahu k příkazovým blokům vydávaným v režimu zákona o odpovědnosti za přestupky.

33. Z pokutového bloku ze dne X vyplývá, že žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) byla uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ je uvedeno: „X v X hod v S., ul. C. řídil OA X a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nevlastní lékařské potvrzení § 6/1A/z.č.361/2000Sb.“. Oprávněná osoba je identifikována služebním číslem a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
34. Z pokutového bloku ze dne X vyplývá, že žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) byla uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c 1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ je uvedeno: „Dne X v X hodin N. k. Č. § 6(1a) z. č. 361/2000 Sb. Řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení. RZ: X“. Oprávněná osoba je identifikována služebním číslem a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
35. Z příkazového bloku ze dne X vyplývá, že žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu, totožnost byla ověřena občanským průkazem) byla uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125/c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání“ je uvedeno: „Dne X v X hod ulice T. u s. S. Řidič OA RZ: Xběhem jízdy nepřipoután a nevlastní lék. potvrzení, čímž porušil ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Forma zavinění „nedbalost“. Oprávněná osoba je identifikována jménem, příjmením, služebním číslem a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ příkazového bloku k výše uvedenému datu.
36. Z příkazového bloku ze dne X vyplývá, že žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) byla uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1k/ zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části „Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání“ je uvedeno: „Dne X – X hod, ulice C., S., u h., řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení, porušení ust § 6/1a, z. č. 361/2000 Sb., RZ: X“. Forma zavinění „nedbalost“. Oprávněná osoba je identifikována jménem, příjmením, služebním číslem a svým podpisem. Žalobce

svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ příkazového bloku k výše uvedenému datu.

37. Z uvedeného vyplývá, že žalobce byl na všech pokutových (příkazových) blocích dostatečně a řádně identifikován, stejně jako byla na každém dostatečně a řádně identifikována oprávněná úřední osoba. Nachází se na nich údaje „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ (pokutový blok ze dne X), „§ 125c 1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ (pokutový blok ze dne X), „§ 125c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ (příkazový blok ze dne X) a „§ 125c/1k/ zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ (příkazový blok z X), které soud považuje za dostatečně srozumitelné a konkrétní, neboť z nich plyne, že pokuty byly v každém ze čtyř případů uloženy za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v porušení jiné povinnosti stanovené v hlavě II citovaného zákona. V popisu přestupkového jednání, respektive popisu skutku, je vždy citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], které je doplněno popisem přestupkového jednání (skutku). Je tedy zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Užití obdobných zkratk právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Soud se proto v žádném případě nedomnívá, že by odkaz na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu byl nesrozumitelný.
38. Žalobce dále namítal, že není jasná výše uložené sankce (má chybět či údaje není úplný). Z pokutových (příkazových) bloků však jasně vyplývá uložení pokuty ve výši X Kč (blok ze dne X) a ve výši X Kč (bloky ze dne X, X a X). Rovněž jim nelze vyčítat nejednoznačnost stran místa spáchání přestupku a vydání rozhodnutí, data vyhotovení a převzetí a podpisu žalobce, neboť tyto údaje pokutové (příkazové) bloky bez pochybností obsahují (viz výše) a tyto údaje jsou čitelné a srozumitelné. Není tak sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nebyl dne X, X, X a X za jízdy na veřejné komunikaci připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem. Celkově jsou pokutové (příkazové) bloky způsobilými podklady pro záznam bodů do evidenční karty řidiče – žalobce. Soud proto shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné.
39. Z historie bodového hodnocení ve správním spisu plyne, že za přestupky ze dne X, X, X a X bylo žalobci přičteno po třech bodech. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že žalobce dosáhl 12 bodů k datu X. Postupu žalovaného se tak nedá nic vytknout.
40. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových (příkazových) bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení, respektive příkazním řízení na místě. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového (příkazového) bloku na něj, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení (příkazním řízení na místě) je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a se zjištěným stavem a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového (příkazového) bloku tak vlastně žalobce správnost tohoto bloku schvaluje (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013-16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového (příkazového) bloku je podmínka *sine qua non*, a teprve okamžikem jeho podpisu účastníkem

je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení (příkazního řízení na místě) svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový (příkazový) blok podepsat (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017-24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový (příkazový) blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení (příkazním řízení na místě). Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podepsat pokutový (příkazový) blok až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude rozhodnutí vydáno, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový (příkazový) blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový (příkazový) blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče.

41. K žalobcem předloženým rozhodnutím K. ú. M. k. z roku 2014 soud uvádí, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo příliš formalistické. Soud nesouhlasí se žalovaným, že se jedná o běžnou správní praxi. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou NSS, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Č. r. by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, v nichž nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikturní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury.
42. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, a to konkrétně se zásadou rovnosti účastníků podle § 2 odst. 1 a § 7 odst. 1 správního řádu a čl. 91 odst. 1 Ústavy ČR, neboť napadené rozhodnutí vydal v krátké době od podání odvolání. Žalovaný tak nemohl danému odvolání žalobce a prvostupňovému rozhodnutí věnovat dostatečnou pozornost a péči jako v případě jiných řízení. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 19. 2. 2018 (doručení oznámení žalobci) do 18. 9. 2018 (vypravení napadeného rozhodnutí), tedy přibližně sedm kalendářních měsíců, přičemž odvolání žalobce bylo žalovanému postoupeno dne 27. 4. 2018. Žalovaný proto napadenému rozhodnutí mohl věnovat více než 4 kalendářní měsíce. Soud poukazuje na skutečnost, že žalovaný měl zákonnou povinnost rozhodnout o

odvolání žalobce bez zbytečného odkladu od předání spisu (§ 71 odst. 1 a § 90 odst. 6 správního řádu). Pouze pokud o odvolání správní orgán nemůže rozhodnout bezodkladně, má povinnost tak učinit do 30 dnů, přičemž k této lhůtě se ve výjimečných případech připočítává lhůta až 30 dnů nebo lhůta k provedení dožádání, zpracování znaleckého posudku nebo doručení písemnosti do ciziny (§ 71 odst. 3 správního řádu). Zákonná lhůta pro rozhodnutí o odvolání žalovaným tak mohla činit nejvýše 60 dnů. Jestliže žalovaný rozhodoval o odvolání žalobce více než dvojnásobně delší dobu, nelze to považovat za „nepřiměřeně rychlé“ vyřízení věci. Příliš rychlé rozhodnutí o odvolání by kromě toho mohlo představovat vadu řízení pouze za předpokladu, že by ve lhůtě, v níž bylo o odvolání reálně rozhodnuto, žalovaný nebyl schopen zajistit dodržení všech procesních záruk uplatňovaných v odvolacím řízení. Žádný takový poznatek však ze správního spisu nevyplývá a žalobce jej ani netvrdí. Vadu řízení nelze spatřovat ani v žalobcem tvrzené (avšak ničím nedokládané) skutečnosti, že v případě jiných účastníků odvolací řízení trvá déle, než trvalo v případě žalobce. Navíc skutečnost, že v této lhůtě žalovaný rozhodl, neboť odvolání žalobce a jeho případu nevěnoval dostatečnou péči, je pouhou nepodloženou domněnkou žalobce. Námitka je nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

43. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
44. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Za tuto běžnou úřední činnost soud považuje vystupování žalovaného jako účastníka řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, tj. rovněž všechny písemné úkony, za které žalovaný požaduje paušální náhradu nákladů. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2020

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu